

Bona tarda a tothom.

Ara fa vuit anys vaig començar un camí entrant emocionat per la porta de l'Edifici del Rectorat, pujant aquestes escales imponents i trepitjant per primera vegada els despatxos del Consell Social com a nou president. Avui aquestes escales i aquests espais em resulten tan familiars com els de casa.

Han estat vuit anys intensos, plens d'esdeveniments, de reptes, de fites aconseguides... i m'emociono de nou. Perquè us puc dir sense embuts que aquests anys han estat dels més enriquidors i gratificants de la meva vida professional.

Quan el 2017, el conseller Jordi Baget em va trucar per proposar-me el càrrec, vaig dubtar. La proposta va néixer del meu predecessor, en Ramon Roca, consensuada amb el rector Roberto Fernandez i l'alcalde Àngel Ros.

D'una banda, em sentia honrat i per una altra em feia respecte. Tenia clar que volia continuar contribuint a la societat amb un servei públic, però no tenia experiència en la gestió universitària.

M'atreia poder fer feina per l'educació pública i em preguntava què podia aportar jo a la Universitat de Lleida. Després de reflexionar-hi, vaig pensar que podia posar al servei de la UdL els meus trenta-cinc anys d'experiència d'empresa i els nou anys d'experiència en el món institucional com a president de la Cambra de Comerç de Tàrraga. I vaig decidir fer el pas.

El primer tram del camí va ser d'aprenentatge. El Roberto Fernández va ser el meu guia, el meu mentor i amb la seva ajuda vaig conèixer la universitat des de dins. Vaig visitar cadascun dels campus amb les seves respectives facultats i em vaig reunir amb els degans i deganes.

He de confessar que em va sorprendre la magnitud de les infraestructures i del capital humà de la nostra universitat. I cada vegada que he hagut de fer un discurs, n'he presumit. Tenim una gran universitat amb un gran equip humà i sempre he defensat que aquesta excel·lència no és prou coneguda. Per això des del Consell vam impulsar iniciatives que promoguessin la UdL.

En aquests vuit anys el Consell ha fet força feina i hi ha fites que guardo amb especial afecte.

Vam posar en marxa la campanya *Tens l'excel·lència al teu costat*. Aquest missatge s'adreçava als estudiants i al conjunt de la societat, destacant la qualitat del nostre professorat. Per primera vegada la UdL va sortir a TV3 i es van fer anuncis a La Vanguardia, al Segre i La Mañana.

Vam crear els Premis Consell Social. Aquests premis reconeixen l'excel·lència dels estudiants, el compromís social de la comunitat universitària i la col·laboració de les empreses i entitats amb la universitat.

Vam impulsar el fòrum de participació Connecta't amb l'UdL, que reuneix empresaris de tota la província de Lleida amb l'objectiu que la connexió entre la universitat i l'empresa sigui més enriquidora.

Vam promocionar i donar suport a les aules d'extensió universitària que avui formen 8.000 persones en aules distribuïdes per tota la província.

La celebració del 25è aniversari del Consell Social va ser una altra fita important. Vam organitzar un acte que va reunir tots els presidents de la Generalitat, en un moment polític complex. Vam haver de fer mans i mànigues per aconseguir-ho i va ser tot un èxit.

També vam impulsar la iniciativa Lleida Ciutat Universitària conjuntament amb la Paeria, perquè és una aposta estratègica important per al desenvolupament econòmic, social i cultural de la ciutat i del seu territori.

Ens omple de satisfacció haver donat força suport al Programa UdLxTothom, que promou la participació i la inclusió de les persones amb capacitats diferents.

Aquest càrrec m'ha permès conèixer gent d'àmbits molt diversos -polítics, com l'expresident de Colòmbia i Premi Nobel de la Pau, Juan Manuel Santos, a grans intel·lectuals i acadèmics, com l'Abdulrazak Gurnah de Zanzibar, Premi Nobel de Literatura, artistes com en Joan Manel Serrat. I sobretot, m'ha permès entendre encara més la importància fonamental de posar la formació a l'abast de tothom, perquè és un valor clau per al nostre futur. Com va dir en Nelson Mandela, *"l'educació és l'arma més poderosa per canviar el món"*.

.....

Cada matí abans de sortir a la feina, trec el gos a passejar per un camí que voreja el canal Segarra-Garrigues. Un dia em vaig trobar a terra un bitllet de 10 euros. El vaig recollir i mirant-lo em vaig fixar en els dibuixos que porta.

Hi havia ponts i finestres.

Després a casa vaig mirar els bitllets de 20 i 50 euros. També hi havia ponts i finestres.

Llavors em vaig assabentar que l'elecció de ponts i finestres com a imatge en els bitllets d'euro respon a un disseny pensat per simbolitzar els valors de la Unió Europea i la seva herència cultural.

Els ponts simbolitzen la unió i la cooperació entre els països d'Europa, representant la idea que s'eliminen barreres econòmiques, polítiques i culturals. Són la metàfora visual de la connexió, un element essencial per a un projecte comú.

Les finestres expressen la idea d'obertura, de llum, de claredat, de transparència, de veure més enllà de l'immediat.

Aquestes metàfores em van fer pensar en el paper i els valors de la nostra universitat que, com a universitat pública catalana, és un projecte comú de la nostra societat que obre finestres al coneixement i tendeix ponts cap al futur.

Cal garantir aquest futur perquè l'educació pública és un dels pilars més importants del benestar del país. Per això, aprofitant la presència de l'Honorable Consellera, vull insistir en una petició: les universitats catalanes necessitem més finançament. Sobretot les universitats petites com la nostra, perquè transformem el territori i fem una gran tasca vertebradora.

Ara passaré el testimoni a la nova presidenta, la Carmina Chia, directora de Desenvolupament i Gestió de Persones del Grup Vall Companys. Fa molts anys que la conec. Ella va ser la promotora de la Càtedra Vall Companys d'Alimentació Sostenible i amb el Rector, quan va arribar el moment de proposar noms per al càrrec, no vam tenir cap dubte.

Carmina, recordo que ara fa vuit anys era on ets tu ara i pensava: on m'he ficat, en seré capaç?

I et dic que sí, que tens la capacitat, l'experiència i les qualitats idònies, que tens al capdavant una tasca apassionant i que la comunitat universitària et donarà suport. A més, sàpigues que sempre tindràs el meu suport i em poso a la teva disposició per al que necessitis.

Vull agrair a tots els que m'han acompanyat en aquest camí.

Per començar, a la consellera de Recerca i Universitat, l'Honorable Senyora Núria Montserrat, pel seu suport i per totes les facilitats que ens va donar a l'hora de fer el traspàs.

A l'exconseller Jordi Baget i al Ramón Roca, per confiar en mi i proposar el meu nomenament.

A l'exalcalde Àngel Ros, amb qui tinc una gran amistat.

A l'exrector Roberto Fernández, pel seu suport i la seva amistat.

A l'exconseller Tremosa, per ratificar-me en el càrrec per quatre anys més.

A la Diputació de Lleida, perquè ha sigut una institució clau en el finançament de la UdL.

A l'Il·lustre Senyor Félix Larrosa, alcalde de Lleida, pel seu compromís amb els projectes conjunts.

Al Personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis.

Als vicerectors, vicerectores, degans, deganes, directors i directores, perquè sempre hi eren quan s'havia d'abordar algun tema.

Per descomptat, a tots els membres del Consell Social. Ha sigut un plaer compartir la feina amb tot vosaltres.

A l'exgerent Josep Maria Sentís, i a l'actual gerent, Ramon Saladrigues, amb qui vam fer una gran feina en la reestructuració del deute del Parc Científic.

Als integrants del grup Connecta't amb la UdL, pel seu assessorament desinteressat.

A la cap de Protocol Maria Àngels Mestres, clau en l'organització d'actes institucionals.

Al personal tècnic del Consell Social, entre ells la Lourdes Borrell i en José Antonio Bonet, gerent del Parc Científic.

Hi ha una persona amb qui he parlat pràcticament cada dia i ha sigut clau en el bon funcionament de totes les tasques del Consell: la Secretària Executiva Conxita Villar. Conxita gràcies per posar la teva experiència i dedicació sense límits al servei del Consell. M'atreveixo a dir que ets el nostre actiu més valuós.

I un agraïment molt especial al Magnífic rector Jaume Puy.

Amb en Jaume vam treballar cinc anys *colze a colze* i va ser un temps extraordinari. Sempre vam estar alineats. És una persona molt propera amb una capacitat de treball inesgotable. Vam posar la UdL per damunt de tot cada dia, no hi havia ni dissabtes ni diumenges. Ja sé que ets una persona modesta i no t'agraden els elogis. Però avui deixa'm dir-te gràcies, Jaume. He après molt de tu i ha sigut un honor fer feina al teu costat.

Ara vull fer un agraïment que és molt important per a mi. Vull agrair de tot cor al meu cercle més íntim, la meva família.

Primer un record, als meus pares que van ser capaços de transmetre'm una sèrie de valors que formen part del meu ADN i que per a mi ha estat la millor herència que vaig rebre d'ells.

Després als meus fills Enric i Blanca, perquè sempre m'han fet costat i ells, millor que ningú, han sigut testimonis del meu pas per la universitat.

I finalment a la Maribel, la meva dona. Aquest anys de mandat han estat intensos exigents i en molts moments, absorbents. He passat moltes hores fora de casa, massa dinars que no hem compartit, moltes converses ajornades i tu amb una paciència admirable has estat sempre al meu costat. Gràcies per la teva comprensió, el teu suport serà però ferm. Si avui acabo aquesta etapa amb tranquil·litat i orgull, en gran part és gràcies a tu.

Arribo al final d'aquest camí ple de gratitud. Ha estat un honor i un privilegi servir la Universitat de Lleida, caminar al costat del rector i del seu equip i de tota la comunitat universitària, compartint la convicció que la UdL és molt més que un espai de coneixement, és una suma de voluntats, esforços i valors per construir un futur millor.

Avui més que mai em sento orgullós d'haver format part d'aquest projecte.

Deixo la Presidència no només amb la satisfacció de la feina feta. Aquí es queda una part del meu cor i de la meva vida.

Moltes gràcies a tothom.